

Med rett til å likvidere?

Fra 1942 begynte Hjemmefronten å utføre likvidasjoner av personer som arbeidet for den tyske okkupasjonsmakten. Det dreide seg om planlagte drap mot personer som ble sett på som trusler mot motstandsaktiviteten. Drapene ble utført med godkjenning av den norske regjeringen i London. Fra 1944/45 gikk antallet likvidasjoner betydelig opp, og det har blitt anslått at totalt 82 mennesker ble drept på denne måten.

Henrettelsene ble gjort uten at det var holdt noen rettsak på forhånd der tiltalte kunne forsvart seg. Slik sett ble den demokratiske rettstatens prinsipper brutt.

Likvidasjonene ble forsvart med at man var i en krigstilstand der rettsstatlige regler blir satt til side på grunn av nødrett: Drapene ble utført som et defensivt forsvarsmiddel mot en overmektig fiende som ikke skydde noen midler for å nå sine mål. Mange av likvidasjonene var rettet mot tystere og angivere for å hindre at motstandsorganisasjonen skulle bli avslørt og oppløst. Andre ganger var det torturister eller høytstående embetsmenn som virket aktivt i NS-staten, som ble tatt livet av.

Karl Marthinsen, sjef for Statspolitiet og Hirden, ble likvidert på vei til arbeidet 8. februar 1945.